

Číslo 22.
28. meje.

Womhaj Bóh!

Četnik 15.
1905.

Sy-li spěwał,
Pilnje džělał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Če rstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džělaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh čí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čel!

F.

Serbske njeđzelske łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šsmolerjez knihicziščječni w Budyschinje a je tam ša šchtwórtlětnu pšchedplatu 40 np. dostacž.

Jeho Kralowskej Majestosczi

Bjedrichej Augustej

pšchi wopnye Serbskeho kraja.

Dženš, Kralowska Majestoscž, š wutrobu wita
Tež Serbski lud Tebje k nam do Lužicy;
Wón „kława!“ Čzi wysta, šo šradujo šchłita,
Kiž rukuje šzeptar Twój miłosćiwý;
Duž š wěnzami, pletwami, šhorhowjemi
Wón w šwěnje a luboiczi hołduje Čzi.

Wšče wutroby Šerbow Čzi radošnje hraja,
Čhazł š miłosću pšhijecž jich hołdowanje;
Šich wóczka a pšhecza njeh Tebi dženjš praja,
Šak we Šerbach wutroby lubuja Čže,
Šdžež čzerštwý a mlódný keže wótczištwá šchtom
A šwěra šo haji ša kralowski dom.

Ša miłosć, šo nastupi na šche tež hona,
Džak hluboko šacžuty, Majestoscž, wšmi;
W tym pšhecžu: Čže pšchewodž Bóh! bija wšče hrona,
A š wutrowow proštwý du k wyšokosczi:
Bóh krala njeh šchłituje, požohnuje
A šbože da ša jeho kralowanje!

K. A. Fiedler.

Rogate.

Jana 16, 23.—30.

Rogate reka ta njeđzela, kotruž dženska šwjecžimy. Rogate reka po naškej řečzi: modlcze šo! Š modlenju napomina naš hžjom tón žyly čas mjes jutrami a Božim špěczom, k modlenju napomina tón šnješ po našchim ščenju tež šwojich wucžobnikow š móžnymi šłowami a powola šo pšchi tym na lubosć šwojeho njebjeskeho Wótza, na šwoje šamšne šřednište šastojńštwó a na prawo a šchłiškłuschnosć Božich džeczi na šemi. Wón jim praji,

so budže jich wjekele haſle dopjelnjene, hdyž ſo prawje modlicy móža. Móžemy dha paſ ſo my hižom prawje modlicy, haj, móžemy dha ſo ſ zyła hiſchcže modlicy? Čžeho dla tola jich wjele, kiž wſchaf ſwontownym ſchecžija-nam ſluſcheja, ſo ſ zyła wjazny njemodli? Woni nje-móža ſo wjazny modlicy; pſchetož hdy bychu to mohli, bychu to tež činili. Abó mēnimy, ſo ſo hižom prawje modlimy, hdyž ſo drje modlimy, ale proſnymy jeno wo ſeniſte wēzy, wo dobre plódne wjedro ſa naſche pola a ſahony, abó modlimy ſo jeno wo čželne mozy a proſnymy jeno hdyž ležimy na ſhorokožu, wo ſtrowoſcž, ale wo drugej modlitwje ničzo njewēmy — ně, tajzy ſo hiſchcže prawje jako ſchecžijenjo a Bože džecži njemodlimy. Abó mēnimy, ſo ſo hižom prawje jako Bože džecži modlimy, hdyž wſchaf ſo kóždy džen porjadnje modlimy rano a wječor, ſ blidu a wot blida, porjadnje tež nježelu wot nježele w Božim domje ſo modlimy w ſhromadžisnje wēriwch, ſpēwamy paſ ſwoje modlitwy jeno ſ hubomaj bjeje wſcheje nutr-noſcže wutrobny, dha tež njeſbmy hiſchcže ſo prawje a jako Bože džecži modlili, ale jeno kaž pohanjo, kiž ſebi myſla, ſo wuſtlyſcheni budža, hdyž wjele ſłowow činja. A ty, kiž ſo ſe ſpravnej myſlu modliſch, kaž Bóh to pſchitaje, a tež plačžo ſo modliſch w nuſach wutrobny, ale modliſch ſo bjeſ ſylneje wjekeleje wēry do wſchedomóžneho Boha, ſ kotrymž ſo ſjednany wēch pſches Jeſom Chryſta, ſwojeho Sbožnika, a modliſch ſo jenož ſ bojoſcžu jako ſ burowemu Anjeſej a Bohu, kiž daloko je, dha njeſbmy ſo hiſchcže w mjenje Jeſuſowym, njeſbmy ſo hiſchcže jako ſchecžijan, njeſbmy ſo hiſchcže jako džecžo noweho ſluba, ale jeno jako ſyn noweho ſluba a jako wotrocž ſakonja ſo modli. Čšto paſ ſ pravemu modlenju ſluſcha, to praji nam tón Anjeſ ſam, tón wulki modler po naſchim ſcženju. Wón naſ wucži ſo modlicy jako ſchecžijenjo a džecži Bože a pokaſuje naſ na teho, ke kotremuž ſo modlicy, a na teho, pſches kotrehož ſo modlicy, a na teho, w kotrymž ſo modlicy dyrbimy, a kažte je to prawe modlenje Božich džecži.

A pravemu modlenju Božich džecži ſluſcha,

1. ſo Boha mamy, ke kotremuž ſo modlicy móžemy,
2. ſo Sbožnika mamy, w kotrehož mjenje ſo modlicy ſmēmny, a
3. ſo Ducha modlitwy mamy, kiž naſ ſo modlicy wucži!

1. Najprjedy dyrbimy Boha mēcz, ke kotremuž ſo modlicy móžemy; pſchetož ſo modlicy reka: ſ Bohom rēcžecž, Boha proſnyč, Bohu ſo džałowacž, kaž hižom pſalmiſta w tutej myſli rjeknje: njech ſo tebi ſpodoba rēcž mojeho rta a roſrēcženje mojeje wutrobny pſched tobu, Anježe, moja ſkala a mój wumóžniko. Tajkeho Boha paſ nimaja a njeſnaja wſchitzy, kotſiž ſo ſchecžijenjo mjenuja. My njechamy haſle na tyh ſpomnicž, kiž praja: Bóh njeje; pſchetož ſamo wot ſebje ſo ſroſymi, ſo ſo tajzy tež ſ Bohu modlicy njemóža. Woni ſu ſlepi a hluſchi na dobo, hórſchi hačž pohanjo, wo kotrychž tola hižom japoſchtol Pawol rjekny: ſo Bóh je, to je jim ſjewjene, njeſbožomni čžłowjekajo, kiž ſu kóždemu roſomnemu ſtworjenju pſchinaroždžene čžucže ſa Boha ſhubili.

Druhy ſaſo ſu, kiž drje Boha maja, niž paſ tajkeho, ke kotremuž ſo modlicy móža! Woni ſebi ſami jaſni njeſbu, ſchto do Boha je. Woni ſebi myſla, ſo Bóh daloko wot tuteje ſemje bydli w druhim ſwēcže a ſo wo čžłowjekach a jich činjenju njeſtara; woni drje hiſchcže ſa

wēryno maja, ſo je něhdy Bóh tutón ſwēt ſtworił, ale nětk dže tutón ſwēt dale a wſchitko, ſchtož ſo na nim ſtawa, ſtawa ſo po njeſchekomnyh naturſkich ſakonjach a Bóh njemóže wjazny do ſwēta nuts doſahnyčž ſe ſwojej ruku. Je dha paſ to Bóh, ke kotremuž ſo modlicy móžech? Tutón Bóh nima wocži ſ widženju, ani wuſchi ſ ſlyſchenju, ani rót ſ rēcženju, ani ruzy ſ pomhanju; ſchto pomha nětk modlenje ſ tajkemu Bohu? Čso modlicy a proſnyčž reka: ſo ſ Bohu wołacž, ſo by něſchto dał abó njedał a nje-ſbožo a ſle wotwobrocžil. To paſ Bóh džecži ſwēta njeſamóže. Ale njeđrbjal dha tón, kiž je wócžko ſčžinił, ſam widžicž, a tón, kiž je wucho ſtworił, ſam ſlyſhecž, a tón, kiž je čžłowjekam rēcž dał, ſam rēcžecž móž? Wón, kiž po ſwjatym piſmje tał huſto ſ modlenju napomina, tón njeđrbjal modlitwy wuſtlyſhecž móž? Žyle wēſcže, wón čžini po woli tyh, kotſiž ſo jeha boja, a ſlyſchi jich wołanje a pomha jim. Tuteho Boha potajſim, praweho Boha, dyrbimy mēcz a ſnacž, ſo bychmy ſo tež prawje ſ njemu modlicy mohli. Wón je tón Bóh, wo kotrymž nam ſwjate piſmo přēduje, tón Wótž naſcheho knjeſa Jeſom Chryſta a naſch Wótž. Wſchaf tón Anjeſ ſam po naſchim ſcženju rjeknje: ſa čžož wy teho Wótža proſnyčž budžecže, a potom dale: Wón ſam, tón Wótž, lubuje waſ, dokež wy mje lubowali a wēriłi ſcže, ſo ja wot Boha wuſchoł ſym. A tež Luther praji po narēcži ſwjateho Wótčenaſcha: Bóh čže naſ ſ tym wabicž, ſo my wēricž dyrbimy, ſo je wón naſch prawy Wótž a my ſmy jeha prawe džecži, ſo bychmy ſhroble a je wſchej nadžiju jeha proſnyli, jako lube džecži ſwojeho lubeho nana. Čžzemylipotajſim prawje a jako džecži Bože, jako ſchecžijenjo ſo modlicy, dha je najprjedy nuſne, ſo Boha mamy, ke kotremuž ſo modlicy móžemy, a

2. ſo Sbožnika mamy, w kotrehož mjenje ſo modlicy ſmēmny.

Pſches toho dha ſmy Bože džecži? Wy ſcže wſchitzy Bože džecži pſches wēru w Chryſtuſu Jeſuſu, praji japoſchtol Pawol po liſcže na Galatiſkich. W Chryſtuſu je naſ Bóh lubował a lubuje naſ do wēcžnoſcže; Chryſta dla wón nam hrēchi wodawa, pſches Chryſtuſa ſmy ſ Bohom ſjednani, w Chryſtuſowym mjenje ſmēmny ſ modlenjom klapacž wo durje njebeſkeho wótžneho doma. Čštož w tutym mjenje ſo modlicy móže, tón doſtawa, ſchtož proſny. W Jeſuſowym mjenje paſ njemóže ničto proſnyčž, ſhiba ſo je přjedy pſches wēru prawy ſčžinjeny pſched Bohom. Tajzy ſtupimy pſched Boži trón wſchaf hrēchnizy, ale hrēchnizy, kiž ſu woblecženi Chryſtuſowu prawdoſcž a tule prawdoſcž a drohu ſaſlužbu Chryſtuſowu we wēryje njebeſkemu Wótžej přjódčđerža. Čštož ſo tał modli, tón njeſteji ſam pſched Bohom je ſwojim modlenjom, ale w nim a pſches njeho rēcži Chryſtuſ ſam. Tajke modlenje je prawe modlenje a modlenje Božich džecži, kotremuž je tež wuſtlyſchenje ſlubjene. Čsmy dha my tež pſchezo ſo modlili w Jeſuſowym mjenje, ſo modlili niž jeno po jeha pſchifaſni, ale tež ſ domērenjom na jeha drohu ſaſlužbu, w jeho myſli a w jeho duchu? My dyrbimy tola tež

3. Ducha modlitwy mēcz, kiž naſ wucži, ſo prawje modlicy. Tón Anjeſ praji: to ſym ja ſ wam w pſchiſłowach rēcžal. Čžaf paſ pſchiſłowcže, ſo ja w pſchiſłowach wjazny ſ wami rēcžecž njebudu, ale ja budu wam ſjawnje pſchi-powjedacž wot mojeho Wótža. Hdy tutón čžaf pſchiſłowcže? Jaſo ſwjatki ſwjaty Duch, Duch hnady a modlitwy,

